

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.614 van 13 december 2000
in de zaak A. 61.340/VII-19.215.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. VERHAEGHE,
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
Blanchestraat 33

tegen

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van
Congolesische (voorheen Zaïrese) nationaliteit, op 14
december 1994 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het bevel om het grondgebied van het Rijk
te verlaten, aan haar ter kennis gebracht op 21
november 1994;

Gelet op het arrest nr. 56.011 van
25 oktober 1995 waarbij de schorsing van de
tenuitvoerlegging van de bestreden maatregel wordt
verworpen;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de regelmatig gewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 30 januari 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de procedure;

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 november 2000, datum waarop de zaak wordt uitgesteld op de openbare terechtzitting van 21 november 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad
L. LAVRYSEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
I. HUYBRECHTS die, loco Advocaat P. VERHAEGHE,
verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat
E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste
Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens
van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. XXX (/15/4/50), van Zaïrese (thans
Congolese) nationaliteit, vraagt op 5 juni 1990 om
erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

1.2. Deze aanvraag wordt op 15 juni 1994 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en op 18 oktober 1994 door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen verworpen.

1.3. Op 21 november 1994 krijgt verzoekster het bevel het grondgebied van het Rijk uiterlijk op 21 december 1994 te verlaten. Dit bevel steunt op haar niet-erkenning als vluchteling.

1.4. Het is van dit bevel dat thans de vernietiging wordt gevorderd.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat luidt als volgt :

"Enig middel : Overschrijding van macht

1. Verzoekster is in België aangekomen op 5 augustus 1989 en verblijft reeds meer dan vijf jaar in België.

Op 5 juni 1990 diende verzoekster een verzoek in om erkend te worden als politieke vluchteling. Verzoekster werd op advies van de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, gegeven op 17 juli 1991, en bevestigd door de Minister van Justitie, als kandidaat-politieke vluchteling toegelaten tot het Belgisch grondgebied.

Met het onderzoek ten gronde werd echter slechts aangevangen in april van dit jaar, d.w.z. ongeveer 4 jaar nadat zij haar verzoekschrift had ingediend.

Tijdens deze lange periode heeft verzoekster in grote onzekerheid geleefd omtrent haar wettelijk statuut. Zij heeft ondertussen alle stappen doorlopen van de procedure die uiteindelijk leidde tot de negatieve beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen van 18 oktober 1994, gevolgd door de aangevochten beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken, meer dan 5 jaar na haar aankomst in België.

Niettegenstaande er geen termijn is gesteld waarbinnen de procedure tot erkenning van het statuut van politieke vluchteling afgehandeld dient te worden, wordt de zeer lange periode die in casu nodig was voor de behandeling van het dossier van verzoekster - meer dan vijf jaar na aankomst en ongeveer vier en een half jaar na de indiening van haar verzoek - op geen enkele wijze verantwoord.

Verzoekster heeft zich ondertussen volledig geïntegreerd in de Belgische samenleving (...) en de Belgische Staat heeft gedurende ongeveer vier jaar het dossier van verzoekster niet behandeld. De uiteindelijke negatieve beslissing volgt ongeveer vier en een half jaar na het indienen van het verzoekschrift tot het bekomen van het statuut van politieke vluchteling.

In het verleden heeft de Raad van State herhaaldelijk gesteld dat een periode van meer dan vijf jaar onverantwoord is. In casu werd de uiteindelijke negatieve beslissing pas genomen ongeveer vier en een half jaar nadat verzoekster haar verzoekschrift had ingediend en meer dan vijf jaar na haar aankomst in België, hetgeen volgens de rechtspraak van de Raad van State een machtsoverschrijding uitmaakt (R.v.St., 26 februari 1992, nr. 38.861, T. Vreemd., 1992, 77; R.v.St. 24 juni 1992, nr. 39.791, Rev. Dr. Etrangers, 1992, 303).".

2.2. Overwegende dat in het voorliggend geval er iets minder dan vier jaar en een half verliep tussen de asielaanvraag (5 juni 1990) en het thans aangevochten bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten (genomen op 7 november 1994, betekend op 21 november 1994); dat dit tijdsverloop weliswaar lang is maar geenszins excessief lang in acht genomen de buiten verwachting grote toevloed van asielzoekers in die periode en de verplichting om iedere aanvraag afzonderlijk te onderzoeken; dat verzoekster trouwens niet kan beweren door de duur van de asielprocedure te zijn benadeeld, nu zij al die tijd in België tegen de beweerde vervolging in Zaïre een veilige beschutting vond en zij ondertussen de nodige tijd kreeg om ter staving van haar asielaanvraag overtuigende stukken voor te brengen; overwegende dat de ter terechtzitting naar voor gebrachte argumenten de opportuniteit en niet de wettigheid van de bestreden beslissing betreffen; dat de lange duur van verblijf van verzoekster in België haar inmiddels in de gelegenheid heeft gesteld een aanvraag tot regularisatie in te dienen met toepassing van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van

bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk; dat het de bevoegde instanties toekomt over die aanvraag uitspraak te doen; dat het enig middel niet gegrond is;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien december tweeduizend, door :

de HH. L. LAVRYSEN,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

M. MILOJKOWIC,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

L. LAVRYSEN.